

Jeg synes derfor, det egentlig er vidunderligt at tænke sig, at Socialdemokraterne bliver ved at gaa omkring med disse gamle Læresætninger og Teorier, som de fik hertil i Halvfjerdserne, naar de blot behøver at lukke Øjnene op og se paa de rent praktiske Forhold for at overbevise sig om, at disse siger det modsatte af disse gamle Læresætninger.

Dernæst har jeg nogle Bemærkninger at fremsætte overfor det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der ganske vist vilde være med til at afvise Forslaget om Drifts- laan i ganske særlige Tilfælde overfor disse Statshusmandsbrug, men som alligevel antydede Muligheden af, at man kunde gaa til en Ordning, hvorefter man fik Drifts laan i al Almindelighed overfor Husmændene, og at der til det Formaal skulde rejses en Fond. Det er egentlig mærkeligt, at han kan komme ind paa den Tankegang, naar han til at begynde med siger, at der var dog et Moment, som talte for særlige Drifts laan til disse Statshusmandsbrug, og det var det, at der ikke kan gives Udpantningsret i disse Ejendomme, det var egentlig Grunden til, at der kunde være Rimelighed i den Tanke, at Staten her skulde hjælpe til med smaa Drifts laan. Det er rigtigt nok, at det Moment er der at tage i Betragtning, men desuagtet afviste det ærede Medlem den Tanke, at man skulde gaa den Vej, og udtalte, at det vilde være bedre at give Drifts laan i al Almindelighed. Men der er jo ikke i den Henseende det samme Grundlag, der er ikke samme Nødvendighed derfor, idet de almindelige Husmænd har udmærket Adgang til Kreditmidler, netop fordi der kan gives Udpantningsret i deres Ejendomme. Som de økonomiske Forhold er i Øjeblikket, tror jeg ogsaa, det vilde være en umulig Opgave for Staten at rejse en saadan Fond, og jeg er heller ikke vis paa, at det vilde være til særlig Fordel for disse Husmænd. Jeg husker for mit eget Vedkommende, da jeg begyndte som ung, at jeg havde den Opfattelse, at nu kunde man sagtens gennemføre, hvad man ønskede, blot man havde de tilstrækkelige Driftsmidler, blot man havde et Drifts laan, men en gammel Nabo sagde til mig: Det er godt nok, at du har den Opfattelse, men min Erfaring som Landmand er, at det er meget farligt at have let Adgang til store Drifts laan, fordi

de i mange Tilfælde bliver for let anvendt og for let trukket ud. Efterhaanden som Tiden er gaaet, mener jeg at maatte give den gamle Mand Ret i, at Følgen bliver, at Laanene i mange Tilfælde bliver for let anvendt og maaske ikke anvendes med den Omtanke, som er nødvendig, naar disse Drifts laan virkelig skal blive et Grundlag for Fremgang i Bedriften.

Dernæst var det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, idet han gjorde et Forsøg paa at føre Bevis overfor de foreslaaede Ekspropriationsbestemmelser, inde paa en Statistik over Jordprisstigningen, og han udtalte i denne Forbindelse, at hvis man gik bort fra 1922 og over til 1923, viste f. Eks. Jordlovsudvalgets Indkøb af Jord, at der var foregaaet en meget stærk Stigning af Jordpriserne, og det synes jeg nu alligevel ikke er rigtigt, naar jeg ser paa den Statistik, vi i saa Henseende har liggende for os. I 1922 blev nemlig den væsentlige Del af Jorden indkøbt paa Øerne, i 1923 derimod i Jylland, og det er ganske naturligt, at ved Indkøb i Jylland, hvor Arealerne er store i Forhold til Hartkornet, bliver Prisen pr. Tønde Hartkorn større end ved Indkøb paa Øerne. Det Forhold er derfor aldeles ikke Bevis for, at der er nogen videre Stigning i Jordpriserne fra 1922 til 1923. Lad mig om dette Forhold endnu kun tilføje, at det er ogsaa min Opfattelse, at disse Indkøb fra Jordlovsudvalget er foretaget paa en forsvarlig og forstandig Maade, og at der virkelig er købt til rimelige Priser.

Dernæst anførte det ærede Medlem som en endnu stærkere anbefaling for en efter min Mening noget forceret Udstykning, at man ikke kan blive ved at lade Landbefolkningens Fødselsoverskud gaa til Byerne, men nødvendigvis maa ind paa en stærkere Udstykning. Ja, den Slags Teorier er jo ogsaa, alt efter som Tiden er gaaet, ved at blive en lille Smule forældede. Det er rigtigt nok, at der indtil 1920 og særlig i Krigsaarene foregik en stærk Vandrings fra Landet ind til Byerne, men det er lige saa sikkert, at denne Vandrings er aftaget i de sidste Aar. Man ved jo nemlig med absolut Sikkerhed, at den Befolkning, der er knyttet til Industrien, er mindre i Antal nu end i 1920. Det er en Selvfølge, at man ikke kan blive ved at gaa ud fra, at det f. Eks. skal være